

hac
Sed cu statuisse priba ad te aliquid hoc te pve agula post hac
720 late p folij xiiij riga Incunditatibz 720 late 2 folij
xiiij riga

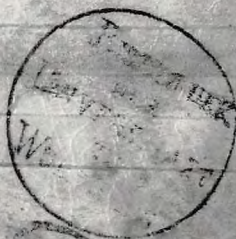
Tulij ciceronis Clm

Omnis sapientia actio deo e.

habet deus meus deus meus in qd dereliquisti me
Dideros ne habe diege muscha

In principio erat verbum & verbum erat apud
deum & deus erat verbum hoc erat in prin
cipio apud deum omnia ppsu facta sunt &
sine ipso factum est nihil Actum est in ipso
videtur tunc erat hoc hominibus in tenebris
lucet et in tenebris canonem comprehendere factum
est actio in nomen erat in homine hic venit
in testimonium ut in nomen phibet et de lumine

Ab e a Sēi kyliaui

Witzby AB.

N. p. misc. f. 1

fol. 1²

uam quā te marce filianviam audientem
cratippum idq; arthemis abundare oportet
præceptis institutisq; philosophis ppter su-
mā & doctoris auctoritatē & urbem. Quoruā ut
te scientia augere potest. altera exemplis. Tamen
ut ipse ad meā utilitatē semp eū græcis latina
coniunxi. p̄ceq; id in philosophia solum sed
etiam indicendi exercitatione feci. Idem tibi censeo faciendū.
ut par sis ipi utriusq; orationis facultate. Quā quidē ad
rem p̄os ut uideamur magnū aduimus adiuuentū homi-
nib; p̄ris. ut non modo græcarū literarū rudes. sed etiam
docti. aliquantum se arbitrentur adeptos & addiscendū
& ad iudicandum. Quamobrem discēs tu quidē a prin-
cipe huius ætatis philosophorum. & discēs quādiu uoles.
Tam diu autē uelle debebis. quoad te quantū p̄ficias non
paenitebit. Sed tamen parā legēs. non multū aperī p̄paraci-
cis dissidentia. quoniam utriq; socratici & platonici uolumus
esse. de rebus ipsis utere tuo iudicio. nihil enī impedio.
Orationem autem latinam efficiēs p̄fecto legendis nostris
pleniorē. p̄ce uero hoc arroganter dictū existimari uelim. &
p̄iam philosophandi scientiam concedens multis. quod est ori-
toris proprium apte distincte ornate dicere. quomā in eo
studio gratē consumpsi. sud mihi assumo. uideor. id meo
iure quodammodo uindicare. Quamobrem magis pere-
te hortor mi cicero. ut non solum orationes meas. sed hos
etiam de philosophia libros. quoniam illis fere equarum stu-
dio se legas. Vis enī maior in illis dicendi. sed hoc quoq; uolen-
dū est equabile & temperatum orationis genus. Et id quā

Wingby lib.

N. p. misc. f. 1

fol. 2^r

ipse consentiat. & non interdum nature bonitate vincatur.
neq. amicitiam colere possit. nec iustitiam. nec liberalitatem. for-
tis uero dolorem summum malum iudicet. aut teperat suolup-
tatem summum bonum statuere. esse certe nullo modo potest.
Ue quamquam ita sunt in promptu ut res disputatione non ege-
at. tamen sunt anobis alio loco disputata. **H**e discipline igitur
si sibi consentaneae uelint esse. de officio nihil queant dicere. neq.
ulla officii precepta firma stabilia coniuncta nature tradi pos-
sunt. nisi aut ab his quis sola. aut ab his qui maxime honestatem
propter se dicant expetenda? Ita propria est ea preceptio stoico-
rum academicorum. peripateticorum. quam aristotelis periphe-
ris. erilli. iam pridem explosa sententia est. qui tamen habere
ius suum disputandi de officio. si rerum aliquae dilectum reli-
quissent. ut ad officii inuentionem aditus esset. Sequimur igitur
hoc quidem tempore. & hac in questione potissimum stoicos.
non ut interpretes. sed ut solemus ex fontibus eorum iudicio
arbitrioque nostro. quantum quoque modo uidebitur hauriemus. 7

Placeat igitur quo omnis disputatione de officio futura est ante de-
finire quid sit officium. quod a panaetio pretermissum esse miror.
Omnis enim quae ratione suscipitur de aliqua re instructio. de-
bet a definitione perficisci. ut intellegatur quid sit id de quo dispu-
tetur. Omnis de officio duplex est questio. Unum genus est
quod pertinet ad finem bonorum. Alterum quod positum est in
preceptis. quibus in omnis partis usus uix confirmari possit.
superioris generis huiusmodi exempla. omnia ne officia per-
fecta sint. Numquid officium aliud alio maius sit. & quae sunt ge-
neris eiusdem. Quorum autem officiorum precepta. traduntur
ea quae quae pertinent ad finem bonorum. tamen minus id

Wingby UB.

M. p. unsc. f. 1

fol. 3^r